

Høringssvar på: Bekendtgørelse om tilskud til skovrejsning

Høringssvar

Tak for muligheden for at komme med høringssvar på: Bekendtgørelse om tilskud til skovrejsning, jeres J.nr. 2025-8359 (link: <https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/69946>).

Helt overordnet virker det som om bekendtgørelsen er målrettet offentlig og velhavende fondes skovrejsning og ikke til et virkemiddel, beregnet til de mange tusinder lodsejere der kunne have ønske om at rejse skov.

Der lægges generelt op til en meget omfangsrig ansøgningsproces, som vil være meget ressourcekrævende og derfor næppe kan udføres af en almindelig lodsejer uden at indhente konsulenthjælp. Dertil kommer, at omfanget af restriktioner og omkostninger, så langt overstiger, hvad der kan rummes indenfor økonomien på en almindelig landejendom.

Vedr. Kapitel 2 om ansøgning om tilsagn om tilskud og prioritering af projekter fremgår, at der er tale om en større bureaukratisk proces, når det omhandler:

- Udarbejdelse af projektplaner og indtegning i det elektroniske system om miljødata
- Miljøscreening jf. miljøvurderingsloven
- Vurderingsrapport
- Myndighedstilladelser
 - Herunder evt. en udtalelse fra et museum
- Tinglysning – og evt. restriktioner.
- Evt. fuldmagter

Risici og omkostninger forbundet alene med det store forarbejde påhviler iflg. udkastet til bekendtgørelsen alene lodsejeren og det må forventes, at det afholder lodsejere fra at rejse skov på ellers optimale arealer.

Vi vil opfordre til, at lodsejeren alene skal udarbejde en projektbeskrivelse og plan for projektarealet, så ansøgningsprocessen bliver overskuelig for den almindelige lodsejer. Og for at sikre gennemtænkte projektplaner, så vil vi henvise til at det vil være gavnligt at give lodsejeren et tilskud til indhentning af faglige kompetencer på området. Det bør også være således, at det alene er projektbeskrivelsens gyldighed og de i § 5 nævnte forbehold, som lodsejer kan stå til ansvar for.

Ansøgningsprocessen bør foregå gennem en fremadrettet og agil procesledelse, så hele processen varetages af en dertil beskikket faguddannet myndighedsperson, der aflønnes af det offentlige. Ved godkendelse af ansøgningen, står myndighederne som garant for, at indhentede øvrige godkendelser er foretaget juridisk korrekt og i overensstemmelse med både den nationale - og EU-lovgivningen.

Vi forventer, at den pågældende støtteordning bygger på et grundigt forarbejde, hvor de nødvendige tilladelser er indhentet fra EU, så beskrivelsen af problematiseringen i §5 kan fjernes.

Kapitel 4 omhandlende tilskudssatser, der gør skovrejsning uinteressant for mange almindelige lodsejere og deres panthavere.

Kapitel 5 § 13 stk. 2 kan i praksis blive en slem projektdræber, såfremt projektet i opretholdelsesperioden rammes af klimamæssige problemer som meget nedbør, så mekanisk- eller manuel ukrudtsbekæmpelse umuliggøres, eller hvis der indtræffer alvorlig tørke, som her i foråret 2025, hvorved en stor del af de nyplantede træer visner. En ny Højesteretsdom har netop afgjort, at en landmand ikke er ansvarlig for sådanne hændelser.

Når nyopført skov kategoriseres jf. Skovloven med fredsskovpligt: ”Stk. 2. En ansøgning om tilsagn om tilskud til et skovrejsningsprojekt omfatter samtidig en ansøgning om fredsskovspålæggelse af det ansøgte projektareal efter skovlovens §4”.

Det betyder desuden, at der pålægges en skovbyggelinje på 300 m fra skovbrynet ved fredsskov i privateje, på arealer større end 20 ha sammenlagt jf. §17. Det medfører, at lodsejere og naboer indenfor skovbyggelinjen vil opleve forskellige former for restriktioner. Vi vil opfordre til, at der foretages en aktiv direkte henvendelse til de berørte parter, så alle er orienteret og der sikres kompensationsmuligheder for deres indskrænkede råderet over deres private ejendom.

Punkterne i §14 er grænsesøgende overfor bl.a. Vandløbsloven, da der i pkt. 6 står, ”Der må ikke foretages oprensning eller nygravning af grøfter, medmindre undladelse af dette vil have en væsentlig uhensigtsmæssig indflydelse på afvanding af naboarealer, som ikke kan afhjælpes på anden rimelig vis”. Det virker som om forfatterne er ubekendte med, at grundvandsstanden er steget med 50-60 cm over de seneste 30-40 år, og at netop korrekt afvanding er en forudsætning for at reducere udledningen af kvælstof til havmiljøet.

§ 14 Punkt 7 ”Der må ikke udsættes eller foretages fodring af vildt” er ligeledes et indgreb i ejendomsretten, der sammen med de øvrige indskrænkninger, langt overstiger compensationen. I praksis bliver det svært at overholde. Er der græssende dyr i skoven, kan det ikke undgås, at vildtet samtidigt lader sig fodre. Derudover kan det være svært at holde udsat vildt ude af urørt skov, når arealet ligger tæt på andre skove.

Afslutningsvis vil vi gerne påpege, at vi på ingen måder er modstandere af skovrejsning i hverken offentlig eller privat regi, men med de mange bureaukratiske betingelser, anser vi ikke denne bekendtgørelse som fremmende for sagen.

På vegne af Bæredygtigt Landbrug og med venlig hilsen

Louise H. Bjørnsen, Faglig Konsulent